

34. szám.
Augusztus 22. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nompareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek : Az I. nemzetközi hirdetési Irodájában **Láng Lipót és társa, Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

BÖLCS BOLONDSÁGOK.

FIRKÁLTA JÓKAI MÓR.

IX. Egy sajtóhiba.

A 49-iki szabadságharc alatt hatalmas harci dalt irt Lisznyay Kálmán, a mely azonban nem jöhetett ki, annál az alapos oknál fogva, hogy a mikor az épen elkészült, már akkor nem volt se hirlap, se nyomda.

A vers bennrekedt a költő fiókjában.

Később azonban, csillapodván az idők, gondolta magában Lisznyay: minek heverjen ez a vers az én fiókomban? meg is érdemli, hogy napvilágot lásson, aztán meg is ér husz forintot — ellenségek között is, tegyünk rajta egy kis időszerű változtatást s aztán boldogítsuk vele a közönséget.

Csak a cím helyébe kellett más: »Balassa Bálint keservei a fogságban!« Aztán meg a refraineben e szavakat »muszka-osztrák ellen« keresztül huzni s tetejébe írni ezt »török-tatár« ellen. A censornak ez ellen csak nem lesz kifogása.

Ezen módon az eredeti kéziratot elvitte a szerkesztőhöz; — (egy volt csak, a hivatalos lap szerkesztője Nádaskay) az megörült nagyon, hogy egy híres poétát hódíthatott meg a hivatalos lap számára, kifizette a vers árát s mingyárt leküldte a nyomdába szedetni a hivatalos tárcza számára.

A kézirat pedig a derék K**i betűszedő kezébe került, s az gondolta magában, hogy csinál vele egy betűszedői tréfát.

Már egyszer egy ilyen tréfáért egy eszten-deig részesült a Neugebäude vendégszerető el-látásában, a mikor ugyan is a vitéz Haynau táborszernagy címébe egy »a« betűvel többet s egy »e« betűvel kevesebbet szedett a szükségesnél s a lap e sajtóhibával jelent meg.

Az újabb tréfa az volt, hogy ő bizony nem a felyül irt »török-tatár«-t szedte ki, hanem a sokkal szebben hangzó »muszka-osztrákot.« Gondolta magában, majd milyen nagy tréfa lesz

Jókai Mór

ebből, ha meglátja a szerkesztő; ha az meg nem látja, majd észreveszi a revisor; de a kinek mindenesetre meg kell benne botlani, az a korrektor; a legrosszabb esetben pedig véges végül majd ráatalál a censor, ha senki más, s majd kiabál az aztán, hogy »hahó megállj!«

A szerkesztő azonban azt tartá, hogy minek a hivatalos lapba a szerkesztőnek belenézni? szentírás az ugy is: ott a revisor, megnézi az apróra. S kiment a zugligetbe békén. A revisor pedig este felé nagyon jónak találta a sert a Kis Pipában s gondolta magában, hogy ha már a mult héten revisió nélkül ment a lap sajtó alá, miért ne mehetne ezen a héten is: ki rontaná vele a szemét? úgy is átnézi azt a korrektor. A korrektor át is nézte, s a hol talált egy lábával felfelé fordított betűt, arra megjegyezte, hogy »vertatur« vagy legfeljebb azt a barátságot tette meg a zenereferenssel (V. ö. Hon nem tudom melyik számát) hogy a zeneszerző Pa-lestrina névét kikorigálta Palaestinának: hanem hogy ő még a szöveg bírálatába is bocsátkozzék, azt ugyan ki kívánhatná tőle? A Muszka-Osztrák nagy kezdőbetűvel volt szedve (Lisznyaynak gyöngé oldala volt a magyar helyes írás) azt ő akademicze küigazitotta kis betűre s egyébként a muszkát osztrákot, hagyta annak, a minek született s nem kényszerítette vallásából és nemzetiségéből kitérni. Censor dolga a törülés.

A szegény censor megint, a mint éjjel tizenegy órakor hozzák neki a hivatalos lap kefelevonatát, azt mondja: »dehogy is nem egész nap dolgozik az ember, mint a ló; kerest ebben a sok számarásban, hogy mi okosat találhatna: hogy azt kitörülje belőle? s most még a hivatalos lapot is, A-tul V-ig elolvassa. Nem bolondult meg. Vidd vissza (Hiszen csak elolvasta otthon valaki.) Imrimatur.«

A lap aztán azon módon sajtó alá adatott, ki is nyomták. Reggelre szét is küldték valamennyit a postával széles e világra.

Nem is tudta volna meg a quiproquot soha senki; mert ugyan ki olvas el a hivatalos lapból egyebet, mint a csödhirdetést és az árveréseket? a többi csak kalendárium; — ha nem lett volna egy ember a világon, a ki minden bizonynyal elolvassa még a szépirodalmi rovatot is a hivatalos lapban: t. i. — az író maga.

Rémülten ejti ki a kávéskanalat kezéből Lisznyay, mikor a kávéházban belepillant a hivatalos lapba, saját versébe s meglátja ott a »muszka-osztrákot.« Otthagya a kávé, vágta a szerkesztőhöz: rátőri az ajtót: »mit tettél szerencsétlen!« Nádaskay hanyattdül ijedtében. »Ki cselekedte ezt?« Hajtatnak mind a ketten a politzeira, galléron ragadják a censort: »látta ön ezt?« A szegény censort alig birják megakadályozni, hogy e veres plajbászt le ne nyelje, öngyilkossági szándékból. Azzal lóhalálában mind a hárman vágatnak a postára! »hol a hivatalos lapok?«

Már akkor azok bizony az ország minden részébe elhordták azt a szép költeményt, melyben a tisztelt publicum hivatalosan felszólítatik hogy csak fogjon puskát kardot a »muszka-osztrák ellen« s löjje vágja, a hol kapja.

Ezen bizony már nem lehetett másként segíteni, mint egy félhivatalos dementivel a másnapi lapban, a mi aztán paralyzálta a tévedést.

Hanem a jámbor K**i pajtás, a betűszedő megint bekerült a Neugebäudeba három estendőre ezért a megtréfálásért.

Kósza hírek.

Egy jász-berényi törvényszéki bíró a Borsos életeért remegő közönség megnyugtatóására constatalja a »Pesti Naplóban,« hogy, noha a híres ferfi ügye a rendes törvényszék útjára tereltetett: sokkal humánusabb a jász-berényi törvényszék, hogysem feledné, miszerint a felvilágosult XIX században élünk.

Nagy kitüntetésről írnak a »lapok,« mely mind nagyobb hirre kapó fővárosunkat legközelebb érte; t. i. Szt István napján magyar szt. beszéd tartatott Budán.

Dr Polit és Miletics üdvözlő sürgönyt küldöttek Francz v. Löher, ismert magyarérelmű tudósnak, a müncheni akademiában tartott, Magyarországot illető beszéde alkalmából.

Grandvohl Ede s gr. Forgách Sándor urakat, hazánk legkitünőbb puritánjait, IX Pius kinevezte valóságos belső titkos romai káplánokká.

Az érdem jutalma nem maradhat el, a biblia szavai szerint. Jenei János, országos képviselő 48-ban a magyar államnak tett kitünő szolgálatai elismerésül főispánnak nevetett ki.

AZ UNGVARI KISÉRTET.

vagy

Végén csattanik a — tenyér.

(Papi — tragi — comedia.)

AZ UNGVÁRI várban iszonyú hir támad:

Kisértet zavarja éjenként az álmat,
Megijed e hirre a kispapok serge,
»Szerelmes megváltónk! né vigy kísértetbe.«

»Ki látta?« »Hát én is, a mult éjjel épen
Fehér lepedőben két kulccsal kezében,
Ős Drugethnek lánya, Képsorsó és sirbolt
Két kulcsa lehetett, mely a kezében volt.«

A sok reverenda reszketve bug-suttog,
Szájról szájra adják az iszonyu titkot.
Csak a rector urnak nem jut el fülébe.
»Kegyesszűz Máriánk! mi lesz ennek vége?«

Közeleg az éjféli, minden csendes néma.
Folyósó lámpája lobbanik csak néha,
A sok reverenda reszket félelmében,
Egy a bátor ficzko köztük, egy csak épen.

»Majd végére járok én még ezen éjen,
Hogy hát kísértetünk ki tulajdonképen?«
Nyulakból oroszlány lesz e szókra tüstént.
»De hát velem jertek!« »követünk mi önkénynt!«

Hosszu folyosóján az ungvári várnak,
A kíváncsi papok kísértetre várnak.
Éjfélt kong az óra; tömőülnek ezek,
... A folyosó túlsó végén vajh mi rezeg?...

Rector ur ajtaja hirtelen felpattan,
Megjelenik a lény azon pillanatban.
Két kulcs van kezében, fehérlik a lepel.
Kip-kop, kip-kop, hangzik a kispapi kebel.

Lebeg a kísértet, suhog lepedője,
Ott áll a papsereg két lépésre tőle.
Oda ér im' végre. »Tóni! most, vagy soha!«
Megöleli Tóni.... segits óh Jehova!....

Mi csattanás hallik?... visszaretten a pap.
Szólal a kísértet, hallat ily szavakat:
»Hohó reverende! ilyen a felelet,
Ha karodat orvul szellemre emeled! ...«

Elsiklik a szellem, utána a sereg,

Kulcsár né lakáig üzik a szellemet.
Orruk előtt gyorsan az ajtót becsapják.

* * *

»Mindent tudunk Rector!« így szól már a papság.

Don Csipkedő.

KRÓNIKÁS ADOMÁK.

Két Kossuth.

185*-ben történt. Egyik felvidéki birtokos, névszerint Kossuth X. fontos ügyek elintézése végett Pest nem tudom melyik vendéglőjében megjelent. S miután nevét a vendégek könyvébe bizonytalan kanyargatásokkal bekarcolta, s miután gyomrának követelményeit kielégítette, nyugodni tért, kipihenendő a hosszas ut fáradalmait.

Azonban alig hunyta le szemeit, midőn nem épen barátságos kopoktatás riasztja föl szendergéséből, mit még rémesebbé tett a közbe-közbe hallatszó fegyverzőrgés.

Végre nagy remegve ajtót nyit, de majd hanyatt vágta magát, midőn egy zsandár tisztet négy tekintélyes közvitéz társaságában lát szobájába rontani.

— Sie sind Kossuth, der Rebelle? riad reá a tiszt.

— Ah nein — mein Herr ich bin nicht der grosse Kossuth; — ich bin nur ein solcher nichtsnutziger Kossuth — válaszolt remegve.

A boldogtalan ember.

Gr... fi nemcsak V**ön, hanem egész Sz** megyében, sőt országszerte ismeretes arról, hogy óriási jövedelme mellett tisztjeit és cselédjeit szabad lopásra fogadja minden conventios járulék nélkül, s hogy az egész nyarat nyers karalabén éli át, míg télen a retek só nélkül a tápláléka. Ezen életrendjét ismerői előtt étvágyhiánynyal menti.

Telt magtárakkal találta őt a szomoru emlékü 1863-ik év, midőn az alföld aranykálás helyett gazt termő rónaságáról seregestül vándorolt a kenyérkereső nép a kevesbé sujtot éjszak felé.

Egy ily karaván eléhezve, s csak is a remény által táplálva fogta ki fáradt gebéit a v**ői szélmalom alatt, s látva a fényes uri lakot,

s bizva a magyar vendégszeretben küldöttségileg kopogtatott a grófilak ajtaján.

Az alkalmatlan látogatókat a grófhoz a kertbe utasíták, ki ekkor a varietas delectat elvélből indulva ki, férges almát ebédelt a kert ajtajánál levő pavillonban. S miután előtte lefesték a nyomort s szemben ezzel a gyomor követelményeit siralmas hangon ecsetelték, e szavakkal utasította el őket.

— Menjetek, hisz sokkal boldogabbak vagytok mint én; nektek nincs mit enni és éheztek, míg én boldogtalan daczára, hogy volna mit ennem, sohasem tudok megéhezni.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenvaró Ádámbhoz!

Tekintedezs barátom uram.

Ha mar minden aron választanyi muszajna alomasok közöte, nem lenim in se dalai lama, se mikado, se tajkum, se romai papa, — lenim budapesti főpolgarmester vagy legalab izs főkapitány.

Hogy mirt? hm! Merd ez világon legkitünőbb alomas. Tele szemetelődik zucza? csirkefogo levetközteti zembert? kraival kiüti varoshaz tiren? katona keresztül nyargal pugrist gyiklesövel? szép reminységü ifjusag felverizalvo polgarokat Schneider Fanival? Mit neki Hecuba! semit nem tугya mindezeokról. Procul negotiis, nemes sportnak ili, hivatalos teendöit vidam barátok segicsigivel vadaszasal vigezi. Tekintedezs magistratus tölti neki puskat.

Hat van kelemeteseb mestersig főpolgarmesignil? hat van magasabb tiszti rang főkapitánysagnal? Meg tabornoknaknek is ő parancsolya naje welttül eliziumig.

Aztan ezekhez a magos alomasokhoz nem izs szüksigezs egyib tudomany, csak a vadasztörviny. Tunyi kel neki, hogy olyan alatot, aminö nincs, lelüni nem szabad, mert az tilozs. Ha pedig erdökerülő olyan ügyetlen, hogy puska vigire kerüli: sose zsenirozd magadat, süsd ki, de ne lüj.

Most mar ugyi teczik sejtenyi tekintedezs barátom uram, hogy azt a hivatos serétet aka-

rom meginekelnyi, aki csag akora, mind egy borso szem, mig izs olyast durantota mint egy bomba. Főpolgarmester meg főkapitány meg magistratus meg varosi hivatalnok urak vadaszat nemes müviszetivel üztik el hivatalos faradalmaikat. Munka elöt idezs a vadaszat. Ö felsige izs szereti ezt a foglalkozast, mirt ne szeretne fővarosi elüljarosag? hiszen nem sokal kiseb ur az önalanal. Denique valami ostoba erdökerülő, a helyet, nogy anak rengye mogya szerint varosi közgyülsen elnyögölte izs administrot vezetö volna, ot acsorgot zerdöbe, a hol varosi főurak lövöldöztik. Ugy kel neki! mint jarja, a hol semi dolga: beleütöte egyik szemit egy szem serétbe.

Most mar polgarmester kapitány öszvesztek, hogy kié vot az a serét? Mindegyik maganak akarja tulajdonitanyi dicsösigit. Merd az esakugyan halatlan szent Hubert annalisai-ba, hogy valaki egyetlen egy szem seréttel egy szem szemet olyan pompasan eltalalta volna.

Nincs mas mod, mind da capo rendeznyi hasonlo esetet. Ugy halom, hogy anak a kerülonök van mig egy szem szeme.

alazatos szolgaja.

T. Z.

Viszhang a

„Mi lengi ...?”-féle versre.

(Lásd »Üstökös«-29. sz.)

Mi kós tál oly sok érczeket,
Mi bódít meg sok férjeket?
Minek rémsirja: has, gyomor
S ifjuban, vénben egyre forr?
A bor, a bor, a bor!

Mi az, mely által sok vagyon
Oly könnyen füstbe megy nagyon?
Van finánczolva emberül
S mégis reá sok pénz kerül?
Pipa, dohány, szivar!

Mi tüze sok pénzt szárnyra már
Mely elrepült, mint gyors madár?
Mi az, mi mellett fenn viraszt
A férj; s a nő is érzi azt?
A kártya, kártya, kár...!
A kártya, kártya, kár...!

Szuronyné.

Kávémérési photographiák.

A »Boros kávé mérés-« nek
Nincsen párja Pest-Budán,
Hozzá hasonlót a kávé s
Álmában látott csupán,
Elmondta egy falfestőnek,
Ennek lelke lángra gyúlt,
S kóczos ecsetétől termett,
Tündéri kert s égi mult.
De a teremtés közepén
Elveszté gondolatát,
S most az ember a szép tájon
Egy árva madárt se lát.
Hetten ülnek egy asztalnál,
— Hirnév vágyó emberek, —
Regényes képet nyujt velök,
A falra festett berek.
Szép reményekre jogosít
Már ez író-sarjadék,
»Üres tárcza«, »Költő vonás«
Mindeniknél van elég.
Hajh! és kedvtelésüket nézd,
Mindenik eredeti: —
Egyik lány tojást szok erőni,
És viczzeit neveti.
És helyén van, — mert a többi,
— Bár »imposans egy alak« —
Feje fölött összenézvén,
Hallgatnak mind sült halak.
A más, hogyha adomázik,
Csak ő nem nevet csupán,
S nem hinnéd, hogy féltomporon,
Ült egy egész délután.
Egy elhizott Aesthetika, —
S már messziről — hogy ha jö
Igy kiált rá a kassirlány,
»Bogarak királya ő.«
Savanyú képpel nyujt felé,
Hübaráti jobb kezét,
Ki Debreczenben már minden,
Vigságot levetkezett. —
Ha fanyar mosoly vonul el,
Rőt bajuszos ajakán,
Szemöldökét rántja össze,
E ritka tünet után.
Süveg kéne a fejére,
Mellé görbe kardja csak,
S olyan volna épenség mint

A mostani perzsa Sah.
Büszkén, félre vonja ajkát,
A negyedik, hogyha kért,
»Egy pár dusan megitatott
Zsiros piritós-kenyért.«
Nem mondhatna olyat néki,
Sem a szabó, sem az ács,
Mire nem tudná czitálni,
Hogy mit mond arra »Madách«.
Az ötödik, ha szót emel,
Hégelt s Kerkapolyt czitál.
Nem tudja, hogy mit evett s még
Mit tart előtte a tál.
Ritkán látni hosszu tagját,
Gesztust szór el szereszét.
»Csokonai bajszát hordja,
Spinóza kökény szemét.«
Pap lehetett a hatodik.
— Tiszta katolikus arcz, —
Sima bőrét nem korczolná,
Sem az aczél, sem a kvarcz.
Azt mondja rá a hazug hír,
Hogy legényegyleti tag,
Kottaszerü nevetése,
Harmonikus hangot ad,
Szakállára büszke nagyon.
És e szakáll jaj be szép!
»Linka-bajusz« kéne hozzá,
S megvolna a genre kép.
Még egyet hadd szurjak ide,
Kiegészítő csupán,
S olyan a kompániában,
Mind bojt a barátcsuhán.
Viczcze éles, mint a fakard,
S hogyha véle szerte vág,
Czimboráinak roszt kedve,
A legmagasb fokra hág.
Egy adoma mindig kerül,
— S bár mind elmés gondolat, —
Befejezni sohsem tudja,
A »nagy hallgatás« miatt.
S ki hinné most róluk azt el,
Hogy jön egy kor, melyben ők,
Feleséges-gyerekestül,
Lesznek a zászlóvivők.

I.

K-eh B-a. Adta sok 'ujságírója, majd meg fűrösztelek én titeket!

II.

Méltóságos főrendek. Fidone! így jár aki korrpá közé keveredik.

A HELYZET.

G-y K-n. Most már aztán ők voltak-e kozákok, vagy én voltam balek?

Utiképek.

Járókelő Kelemtől.

(Szlávföld, svábföld, hősies dudászó, Miletics, Polit, politika, lakodalom.)

Mottó. Földhöz verem magamat, Kitérőm
a nyakamat. — Mégsem hagyom magamat.

Menjünk tovább, a vasuton, ülünk a II-ik helyre, egy nagy részben szlávajku, magyarérmü városhoz értünk. Lakalmas nép ül a vonatra, minden koesi zsu ffolásig megtelik; szerb menyasszonyt hoznak, s viszik tul a dunai részre. Kocsinkba egy gazdag fiatal kereskedő ül be, Slavoniában a Dráva jobb partján lakik, a balparton magyar falu áll, innen való magyar dajka ügyel gyermekére, ezzel tisztán magyarul beszél. Szólitsuk meg nyelvünkön, hazánk nyelvén; hisz itthon vagyunk.

Hová utazik ez a szép karaván, melynek ön, ugy látszik, mint násznagy a vezére?

— Nem tud ön valami műveltebb nyelven? felelt ő németül.

— Például szerbül? vagy románul, nem de?

— No nem épen; hanem németül.

— No csak beszéljük uram a művelt szerbnyelvet, ha már ön a mi barbár magyar nyelvünket annyira gyűlöli.

— Csak beszéljük németül; én önt jól ismerem ön tud németül.

No jó tehát beszéljük közös elnyomónk nyelvén, önöknek ugy is erőszak és nem a barátságos egyezés kell. De ugyan ki van a szomszéd kocsiban, ott ugyan vigan vannak?

— Ott a mi öregünk van. . .

— Láttam egy vén embert a részeg dudás által feltolatni, s ez, ugy nézem, a proféta Miletics volt.

— Honnan ismeri ön? Talán nem is részeg az.

— Láttam a kereszturi választás alkalmával Szegeden, ott épen így, egy részeg dudás támogatta.

— Ön engem is ismerhetne, én Szegeden jártam oskolába.

— Rosz házigazdája lehetett, ha csak ennyire szerett e meg a nyelvét a kenyéren.

— Kérem, én szerb kenyeret eszem.

— Olyan nincs. Ezen a földön, a vett értelemben nincs..

— No no. . . !

— Látja ezt a halmokat, itt vették el a szerbektől a szabadkaiak a »Mámot« no tudja azt a bolond ágyút.

— S miért emlékeztet ön engem erre? Hisz ez nagyon is kíméletlen tréfa.

— De hát uram végre is engedelmet kérek, hogy ha hazám földén magyarul mondom: hogy ha bár egy szigetre vagyunk is zárva, nem vagyunk kénytelenek beszélgetni, s mint hogy ezt én kezdtem, ezerszer kérek én öntől bocsánatot.

— Nem ugy, sőt beszéljünk — magyarul.

— No így azután éljen Polit.

— S miért épen Polit éljen?

— Mert ő neki legalább van annyi műveltsége, hogy a Miletics által disgustált közönség ebbeli véleményét fájának műveltségi fokára nézve helyre ütheti.

— No megengedjen ön, az önök országgyűlésén elég neveletlen magyar ember van.

— Oh igen, ott ilyen magyar ember is van, hanem az ugynevezett hazabölcsei, azok a pártvezérek, azok csak még is valamivel honetteb emberek p. u. Mileticsnél.

— Ha a szerbek hátra vannak maradva, ennek önök az elnyomók az oka.

— Ugyan kérem ha mi még is előbb haladtunk, azt tartom hogy ennek meg közös elnyomónk, — Bécs az oka.

— Hogy, hogy?

— Egyszerűen, mert a magyar közműveltség épen akkor tett legnagyobb előhaladási lépéseket, mikor az önök főpátronusa a muszka Bécs lábaihoz tepert benünket; mikor önök, a győztes idegen fajrokonai épen azon dijjban részesültek tőle, a melyben mi elnyomottak.

— Az önök uralma roszbab a török uralomnál.

— Ugyan kérem, minek futottak ki hát a török karjai közül s miért a mienkbe?

— No de szépen fel is használták önök a házi gazdaságot.

— Miként önök a vendég jogot. Mikor mi felvettük a nemzetiségi harczot, akkor önök mit sem akartak felőle tudni, s mikor mi önökkel együtt szabadok lehetünk volna, akkor önök ellenünk esküdtek; s most kérnek önök tőlünk több szabadságot, mint a mivel mi magunk birunk. Uram, uram, hiába kéri tőlem valaki Rotschild vagyonát, vagy Helvetzia alkotmányát, én azt nem adhatom, mert nincs birtokomban.

— Ez hagyja el, ha bátorság volna önökben és tiszta szabadság — szeretet, ugy megnyerhetnék; csak egyetértés kellene rá.

— Igen egyetértés önökkel is, és mindenek előtt; csak hogy önökkel nem lehet egyetérteni.

— Miért?

— Mert tarka tarisznyájok van . . .

— No már megbocsájon ön, ezt nem szabad egy nemzetről feltenni.

— Én ezt egy népről nagyobb joggal feltehetem, mint az általános zsarnokságot ön az én nemzetemről felteheti. Mesés volt uram a magyar vendégszeretet pusztá valóságában is, s hogy ezt önök ölték ki, arra az Isten a tanum.

Nemes-Militicsnél kiértünk az ormok közül, s elöttünk terült el Magyarország legszebb földjei, alsó-Bácska.

— Nézze! kiáltott fel utitársam, úgy e hogy szép föld ez a szláv föld, ez az ő terített asztalok; ez a mi földünk!

— Megtévedt ön a kiejtésben, nem »szláv-föld« ez, hanem »sváb-föld« az ő terített asztalok ez. Sajnálom, hogy az önök jellemzetes faja úgy gyérül itt, miként nem szaporodik a mienk; s mindkettőnek helyét egy újabb nép foglalja el, az a munkás nép, melynek nem büzös a kender áztató pocsolya, s a melynek itt 17 faluja vetekedik egymással, jóllétben, gazdagságban; s a mely 17 falu igaz, hogy valamikor szerb volt, de hogy most már nem az, az világos ama távoli templomról, a mely ott a délkeleti láthatáron látszik, s a melybe még 25 év előtt szerbek jártak imádkozni, s ma az egész*) faluból 5 ház van, ki vásárolták őket a svábok. Így áll ez uram! a nemzetiségi kérdést oldják, oldják, nagyon is erősen oldogatják, hanem nem a mi előnyünkre, de még kevésbé az önökére. Ilyenkor jó volna letenni a tarka tarisznyát és egy színüt venni fel helyette. . . . A mi egymásiránti makacsságunk, csak egy harmadiknak használhat.

Gombos-Bogojevához értünk. Itt a kísérő bácskai nép egyrésze vissza fordult; mjelőtt a kísérők visszatértek, félóránk volt, ezt a félórát egy szilaj kolótáncz töltötte be. Az egy szál dudás mellett ugyancsak forgatták egymást a vendégek. Gyönyörű szép »faj-nép« mindakettő! Istenáldása leherne egymásra nézve. S hogy még sem az?! Ugy látszik, késik az emberek igaz profétája . . .

Vissza, ültünk kocsinkba a lakadalmas népet bágyadság szálta meg; kezdte a mozdony kocsijainkat a gőz-kompba tologatni. Különös műtét ez.

A komp még nincs megterhelve, magasan áll, a kocsik vízben gázolnak, úgy mennek a kompig; itt föl-felé tolatnak, néhány ölnyi vendég-sin segélyével, úgy szolván a légbe másznak: s úgy azután szépen bele potyognak a kompba; az ülök ha szundikálnak, szépen

egymás ölébe hullanak, a ki ébren van, elkapja átellenesét. No itt azután szépen össze ölelkeztünk, utitársammal. Szent volt a béke. A férfi csókot nem minden férfi szereti, magam is ezek közé tartozom. . . .

A szerb népnek egész csókolódási tana van, a melyet még nem birtam kitanulni. De láttam, hogy vannak szabályszerű egyes, kettős és 3-as kéz-arcz-ajk-és homlok-csókok.

Eszéknél elváltunk utitársamtól, ő a vasuton maradt, én leszálltam.

Kétkedve fölötte, hogy egymást meggyőztük volna, fejet rázva fogtunk kezet.

A kimondhatatlan.

— Bieliczi ballada. —
A d notam: Tintás üveg.

Dandy korában Bielicz Jani,

— Ki nem volt boldog nevét hallani? —

Majmolgatá, mint más a divatot,

S kapott

Ezért

Egyszer vőfelyhívó levélt.

Amint mondom, vőfely hívó levélt.

Először is hát öltözni megyen,

Hogy a menyegzőn gavallér legyen,

Fehérmellényt, czilinder kalapot

Csapott

Fel és

Frakk, nadrág s kész volt az egész.

Amint mondom, kész is volt az egész.

S hogy készen volt, lön szörnyű módra vig.

Ficzánkol, mind a hal s ugrándozik;

Hiába inti őt Sehonnai:

Jani

Vigyázz!

Mert kedved követendi gyász,

A mint mondom majd követendi gyász.

Ugy lett. Az uton nagy eső szakadt,

A nadrágon a sárfolt ott maradt.

Vasutra ült coupéba egyedül,

S elül

Mosá

Az álnok sárfoltot soká.

A mint mondom a sárfoltot soká.

S hogy már kimosta, napra tette ki;

De a pajzán szél oldalt jött neki,

*) Rác Militics.

S hopp! nagy hamarján elszaladt vele;

Leve

Igyen

Alsót sem hordván, Ádám meziben.

A mit mondom az Ádám meziben.

S mi több! coupját szüzek meglepik.

Hogyan köszöntse, mit szóljon nekik?

Hamarján az esernyőt nyitja ki

Jani;

A mig

Üdvözítő nadrághoz juthatik

A mint mondom nadrághoz juthatik.

Másnap

Elfeledte, mi történt vele —

S még csak — csoda! — megsem öszült bele!

Csingham-Buh.

Történeti terminologia.

Pestnum; nagyon hibáson származtatik az avar pest (kemence) szóból; inkább a romai Posidonium vagy Paestum, Paestinum, mely sok helyen előkerül és mindenütt vizivárost jelent.

Magyar Moger; nem magvetők nevezetek hanem Media és Scythiában elterjedt a Mager vagy Moger törzs, mely a Zendhitűek között oly állást foglalt, mint a Leviták a zsidó nemzetségben vagy a Brahminok Indiában.

Álmos ily nemzetségből választatott főnöknek a kiköltöző nép által. Magyarázó, tanító nem magvető.

Dák Geták; Szláv nép, igazolja a tót, és a szláv szó — tak je-tak — igy van.

Ad normam:

»Langue d'oc, — langue d'oui« Sa piu un dottore e un fatto que un dottore suolo.

Allons enfants de la patrie!

Bazaine.

Beleesett, mint én az államtitkárságba.

Havas Sándor,

Kerkapolyiádok.

Kerkápoly előadásait a pápai collegiumban kezdetben tanártársai közül is néhányan — kik a comicumot kedvelik — hallgatták hébe-hóba. Különösen Tarczy Lajosról beszéltek, ki Kerkápolynak tanára volt s ki ennek épen a hegeli bölcsészetet is előadá, hogy egykor minden Kerkápoly előadásáról kijött volna, ekként nyilatkozott:

»Én tanítottam ugyan Kerkápolynak a hegeli bölcsészetet, de magam nem értettem, most már Kerkápoly tanít engem rá, hanem az igaz, hogy most már ugy se értem, mint azelőtt.«

Bazainené asszonyság a francia belügy miniszternek megküldte regényének egyik kötetét, melyet szeretett, sokat szenvedett férje Marguerite szigetéről menekülése alkalmából dolgozott ki.

Ajánlás.

A »Deák-kör« tagjai helyiségök főajtaja fölé valami classicus mondatot akarnak iratni; mi ajánljuk Shakspeare e mondatát:

»Időnk csapása, hogy bolond vezet vakot.«

(Lear, IV. felv. 1-ső jelenet.)

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Micsoda érdemeket tud felmutatni az a Havas? (Majd meg tudna erre a kérdésre felelni az Avas!*)

*) Gyöngébbek kedvéért megsugjuk, hogy ez az Avas egy híres hegy Miskolcz mellett.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (ezelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése Fiumében
pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

Ki telket, házat, birtokot, szállodát gyárt stb. venni vagy eladni, bérleni vagy bérbeadni akar;

Ki állomással rendelkezik, vagy állomást keres, bármily szakmában legyen is;

Ki tőkepénzeket kiadni vagy fölvenni akar, nevezetesen nagyobb összegeket (és ha sürgetős);

Ki házassági szövetségre akar lépni, legyen nő vagy férfi;

Ki valamely üzletbe mint résztvevő-társ belépni, vagy társat keres,

Ki egyáltalában bármily hirdetést egy vagy más hirlapba beiktatni kíván: helyben v. a távolban, az forduljon

Láng Lipót és társ

I. nemzetközi hirdetések felvételi hivatalához

Budapest, fürdő-utca 1. szám.

Ugyanott mindenkinek lelkiismeretesen tanács adatik: melyek minden egyes esetenél a legcélszerűbb hirlapok;

Ugyanott minden hirdetést különdíjazás nélkül szerkesztetnek és célszerűen felszereltetnek;

Ugyanott a hirdetést ára ugyanaz, melyet minden hirlap közvetlenül számít;

Ugyanott végre minden a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetik, és a beérkező ajánlatok felbontatlanul az illető beiktatóknak kiszolgáltatnak;

Ugyanott minden megbízások a legcsekélyebbtől a legnagyobbbigig a legpontosabban foganatosítatnak, miért kezeskedik a fentebbi szilárdlülélü cég.

P É N Z aranyra, ezüst-sorsjegyekre, -értékpapírok, ra, s zálogjegyekre.
Lang Lipót és társ-nál,

Budapesten, fürdő-utca 1-ső sz. az udvarban.

Métermértékek és súlyok

t á b l á z a t a

hivatalok, iskolák, kereskedők és magánosok számára.

Az egyetlen hiteles, a magyar kir. állami központi mérték-hitelesítő bizottság felügyelete alatt általam készített eredeti nagyságu rajza az ür-, súly- és hossz-mértékeknek, kapható

Posner Károly Lajos,

magy. kir. udvari szállítónál Budapesten, Erzsébet-tér.

Egy táblázat ára 70 krajczár.

Jelen hirdetésünk csak rövid kivonatát képezi kimerítő, rajzokkal ellátott nyári idényi árjegyzékünknek, melylyel kívánatra szívesen szolgálunk.

Ruganyesőöltönyök.

Ujjakkal és fejfedővel frt 10 - 19 50. Kocaizó és levágó-köpeny frt 16—28. Eleg. drappezinó frt 17—28. Fin-öltönyök. Honvéd-tiszt-köpenyek.

Vizmentes angol kocaizó-plaid, czélszerű elegáns ujdonság, frt 23.

Indiai függő hinta-ágyak.

Ceinos, könnyű, magával vihető tokban, szababban és szilárdan alkalmazhatóak: 1. sz. 50 font horderejű frt 3.—. 2. sz. 300 font horderejű frt 5.50. 3. sz. 1200 font horderejű frt 7.50. — Nagy, új patent-hintaagy vaslécczel frt 14.

Utazó-eszközök.

Fa atiládák urak és hölgyek részére 34—49* 3.20—25 frtig. Kézl és nagyobb bőröndök 3.20—40 frtig. Utazótáskák, táskek és berendezettek 1.80—60 frtig. Új tolették és szekrények, plaid-szjak, valíba függeszthető és ótvastékek legújabb nemek. — **Flaid, ruha-, esernyő- és bottekercs**, igen czélszerű ujdonság, frt 6.— és 6.75.

NYÁRI IDÉNY.

Fagyaltkészítő-gépek.

Meidinger tanár legújabb ünműködő gépei

S	6	12	24
frt 9.60	12.—	14.50	18.—

Henger alakú forgógépek: Medencze alakú gépek: frt 9.50 14.50 frt 14.50 és 18.—

Francia

sodaviz-készítő gépek.

Dr. Fèvre kítúnök ismert gépei főraktára. Magánzóik részére legalkalmasabbak, mivel követte az utasítást, bárki készíthet csekély költség mellett kítúnó sodavizet. 2 4 6 8 10 meszelyek frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—

A szükséges porokkal is szolgálunk.

Legjobb vizszűrő-készület

(Filter)

Berlin és Angolhon legjobb hívt gyárából,

mint az egészségtelen vizet tökéletesen tisztítók, az utolsó járvány alkalmával kítúnöknek bizonyultak be. Bármi edényben használható szűrők frt 2.50—12. Nagyobbszerű, edény nélkül ellátott szűrők 12—16 forintig.

Lovagló-eszközök.

Angol disznóbőr uri nyerges 15 forinttól kezdve. Angol kantárok 2 frt 65 krtól 10 frtig. Hölgy- és fiúnyerges. Angol kantárok 2 frt 85 krtól 10 frtig. Kengyelvasak és sziljak, ny-regtakarok, lovaglóstörők, sarkanták, lömértékek, lámentők, francia iszállólámpások sat. sat.

Egyéb, a nyári idényre alkalmas cikkek.

Angol patent kerti fecskezdők. Rugany-csöre illesztett, szilárd sárgaré-fecskezdők, melyek egyes esugárban vagy esuhany alakjában meglepő távolságra szójtetik a vizet; egyszerű s könnyű kezelétek igen ajánlja. Ezeket üvegázak és házi kortok számára. Nagyágak és minőségükhoz aránylag darabja 8—9, 10—17 forint.

Nyári legyekok. Eleg. florenczi szalmafonadék utcai legyekő, 1 frt. Indiai pálmalevel-legyekő 20 kr.— Eredeti chinai legyekő festvényű 40 kr.— Legyekok egyéb elegáns új nemei 1 frt 50 krtól 25 frtig.

Óriás nyári legyekok, jelenleg igen kedveltek, 90 krtól 12 frtig.

Nap-és en tent esernyök, a legújabb divatnak és legválogatottabb izlésnek megfelelő, valamint jutányos olcsó nemekben is, 1 frt 80 krtól 15 frtig.

Napernyök urak részére, 2 frt 20 krtól 7 frtig.

Esernyök, alpaca és legjobb selyemszővetekek bevona, 3.75—10.50 krig, legjobb angol 12-bordás ernyök 12—15 frtig.

Uj uti esernyö, melyn a bot mint sábot használható, a kelme pedig összerakva, a bőrdobban elhelyezhető, frt 11, 13, 15.

Uj angol rugany-esernyök darabja 8 frt.

Virág-eszttalák 8—25 frtig.

Függő virág-kosarak ablakra 1 frt 50 krtól 6 frtig.

Madár-kalitkák felfüggeszthetők és asztalákon, 2 frt 80 krtól 21 frtig.

Kerti gyertyatartók üvegfedőkkel gyertyákna 1 frt, petrolenniak frt 1.70 dbja.

Kettős uti táveső, kítúnó, háromszor változtatható lencsékkel, ugy bogy színházban szintugy, mint szabadban, a legnagyobb távolságra használható, sziljak ellátott, valira akasztható tokkal 26 frt.

Finom egyes táveső, három kivonással, börről bevona, 6 frt 50 kr.

Angol szivartárak, 25—75 darabnak, valiba függeszthetők, frt 3.85, 4.80, 5.75 krig.

Francia felkötő-órak, 36 óráig járó művel és felkötővel 7 frt.

Ruhakifacsaró-gépek, által. használatba jött legjobb neme 16 és 20 frt.

Uj! szénvasaló dbja 3.50 és 4 frt.

Uj! tálmányu tojásvizsgáló, kítúnó készülék a friss tojás biztos megismeréséhez, darabja 75 kr.

Perry angol patent-dugóhúzó 1 frt 90, egyéb dugóhúzők kítúnó közönséges nemei 30 krtól 1 frt 50 krig.

Kézl palackdugaszoló-gép 1.80.

Kítúnó angol habverő gépek darabja 2 frt 50 kr.

Sodrony étel-fődők, 7—12 hüvelyk. 35, 40, 50, 60, 70, 80 kr.

Hűtő-medenczék 2.50—5 frtig.

Vaj-és sajt-tányérok üvegfedővel 1 frt 60 krtól 5 frtig.

Kés valkészítő gép, melylyel néhány perc alatt vaját lehet készíteni, 4 frt 20 kr.

Sa-átá-készítetek, fából és szaruból, 30 krtól 3 frt 50 krig.

Ecset-és olajtartók 1—5 frtig.

Asztali-és uzonna-készítetek, kává-és viz-télcák, evő-és kávéskanalak, kenyer-kosarak, gyntartók, és egyéb a háztartásna, valamint kávészak és vendéglők berendezéséhez szükséges cikkek készletben tartatnak.

Dohányzóknak.

Kítúnó dohánvágo-gép magánzó részére. Kisebb, egészen ércből 16 frt. nagyobb tölgyfából, kovacsolt vas alkatrészekkel 20 frt.

Vangel Béla új cigarettékészítő gépe, melylyel az utasítás szerint órákna 400 kítúnó cigarettet lehet készíteni, frt 3.75.

Uj gőz-pipaszirtíztító, e czélnak megfelelő kítúnó kis gép 1 frt 80 kr.

Dohány-szitadoboz magyar dohánynak darabja 1 frt 60 kr

Mulattatásul.

Flobert féle czélpisztolyok és pusák nem durranván, szababban mint szabadban sok mulatsággal párosult gyakorlathoz a czéllövészetben igen ajánlandók. Pisztoolyok 9 firtől 13 frt 50 krig, pusák 18—30 frtig.

Vas czéllábák ezekhez: lisebhek frt 3.50. Kungró bohóczsal és ajsló mozzarral frt 9.80

Jó szerkezetű bold-puskák frt 15 és 25

Uj szerkezetű sábot-égyferver. Percussió frt 24, hátúitató frt 23.

Kuglizó bábuk, bükkfából frt 2.85 és 3.60

Jágnun snanetum kuglizógyölk 1.50—3.

Torna-eszközök, egy trapez frt 5.75. függő kötélpálya frt 7.50, kötélhágóság frt 7.80. maszóktól frt 4.25, 6.80, 8.20.

Uj tökéletes tornakészlet, minden kor egyének részére, használati könyveczkével frt 14.50.

Halászó-botok, kivonhatók, 1—16 frtig.

Kész halhorgok 12—50 krig.

Rugany-labdák és ballonok, szinesek és szürtek, 10 krtól 2 frtig.

Kerti szerzőnkészlet, gyermekek számára, frt 1.80, rényezett frt 3.—

Melodion-szpiadák harmonium-hangokkal, táncz-és egyéb zenedarabokat játszóik, szabadban igen sok mulatságot szereznek, 4—6 darabál frt 9—16.

Madárantató szpiada 4 darabál frt 9.

dús választékát ajánlják

KERTÉSZ és EISERT

Pesten, Dorottya-u. 2. színházteri szeglet.

Irásbeli megbízások pontosan eszközöltetnek. Meg nem felelő tárgyak visszavéttetnek.